

13

CHRISTELIJK RESIDENTIE MANNENKOOR

1994-1995

Aangepast 29 juli 2007

Concertreis Engeland

Wereldruiterspelen *(vervolg)*

Eén van de mooiste onderdelen was het opkomen van 188 paarden bedekt in de kleuren rood, wit en blauw, met een tikkeltje oranje.

Terwijl zij zich opstelden, zongen wij Hollands vlag, en dat stond als een nationaal monument. Het grote applaus van de avond viel tijdens dit gedeelte van de show. Helaas weer niets op tv hiervan. Verder ook niets dan goeds. Het vervoer liep gesmeerd, de hitte van de zomer was nadrukkelijk aanwezig, de pils was prima en de zitplaatsen op het grote podium zaten goed.

De show als geheel was werkelijk indrukwekkend en dat wij als CRM aan dit nooit in Nederland terugkerende evenement mochten meewerken was heel fijn. Enkelen dachten dat wij de Maastrichter Staar, Westlands Mannenkoor of de Die Haghesangers waren, maar ach, wat doet het er ook toe. Het was reuze gezellig en ondanks de vakantietijd zat er toch een groot Chr. Residentie Mannenkoor op het podium. Zo is het ook nog eens een keer. Ach, die paar miljoen kijkers...

Spiering en kabeljauw

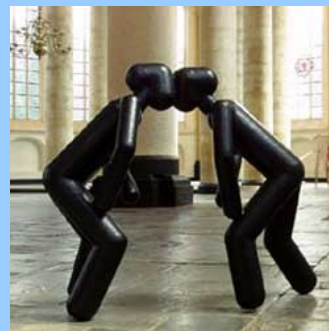
Allemaal kennen we het spreekwoord dat je een spiering moet uitwerpen om een kabeljauw te vangen. De public relations heeft blijkbaar gewerkt, want direct na afloop van de Wereldruiterspelen

heeft Hardie's Modehuis ons uitgenodigd voor hun jaarlijkse evenement. Na ampele overwegingen besloot het bestuur daarop in te gaan: de show is al vele maanden van tevoren uitverkocht, vele prominenten, gemeentelijke en landelijke politieke vertegenwoordigers en diverse leden van het corps diplomatique zijn daar aanwezig. Op 14 september stond CRM dan ook keurig in smoking op deze modeshow in de Haagse Grote Kerk. Ja, het was in een kerk, alleen deze Grote Kerk in onze stad valt onder een Stichting en daarom is een modeshow, computerbeurs, beeldtentoonstelling, vakbeurs niet vreemd. Velen vonden deze avond een belevenis. We moeten echter als koor oppassen ons niet als achtergrondmuziekgroepje te laten gebruiken, hoe mooi ook. Ons eigen mannenkoorrepertoire moet gehoord worden. Al met al toch een leuke onderbreking in ons cultureel bestaan.

Bevrijdingsconcert 1995

Het bestuur besloot om op 10 mei 1995 een concert te organiseren, dat in het teken zal staan van

de vijftigjarige herdenking van de bevrijding van ons land. Uitnodigingen zijn verstuurd aan onder meer H.M. de Koningin en Z.K.H. Prins Bernhard en de ambassadeurs van die landen die ons via hun troepen hebben bevrijd. Ook een deputatie van oud-strijders werd benaderd.

Een avondje Doetinchem

Op 17 september werkten we mee in de Schouwburg van Doetinchem aan het Jubileumconcert van de Kon. Chr. Zangersbond Regio-Gelderland-Achterhoek in verband met het 75-jarig bestaan. Voor een verslag hiervan leze men Kino de Winter op pagina 50.

Welluidend Aad's jubileumconcert

De drie koren van Aad van der Hoeven te weten Gloria/Toonkunst Vlaardingen, Chr. Res. Mannenkoor en Rotterdams Opera Koor hadden de gelegenheid weer eens aangegrepen

om een massaal concert te geven in De Doelen. *Aad van der Hoeven, 35 jaar toonkunstenaar* moest dus een feestje worden. Het werd een feest, en hoe. Kijkcijfers en applausmeters zijn heel belangrijk. Elk onderdeel sprak ons aan, maar er zijn uitschietters. De orgelsymfonie van Saint Saëns met de jubilaris als solist en de geweldige spelende Honsels

Een avondje Doetinchem

Het werd weer eens tijd om er met elkaar op uit te gaan. Af en toe een 'opsteker' kan geen kwaad en heb je wel eens nodig. Zo ook op 17 september j.l. toen we met z'n allen de bus indoken voor onze medewerking aan het jubileumconcert van de Kon. Chr. Zangersbond ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan van de Doetinchemse schouwburg.

Eigenlijk had ik er geen idee van wat ons te wachten zou staan. Tot het moment waarop je het repertoire in bezit krijgt. Eerst een deel met geestelijke liederen die je niet alleen met je stem, maar vooral ook met heel je hart kunt zingen/bidden. Daarna een wat frivoler deel met als uitschieters bekende operalieder.

Het was een trieste dag met hemelwater in bakken van boven. Zo tegen vijven mijn aankomst op de Maanweg, waar al enkele dapperen onder een afdakje stonden te wachten. Het bushokje raakte al snel voller en voller. En dan, als de bus in het zicht komt is het ineens een drukte van jewelste. Gezellig om weer met elkaar in de bus te zitten. Parijs is weer zo lang geleden.

Rond 19.00 uur de Schouwburg. Aanvankelijk leek het zwaar zingen, maar de techniek staat nergens voor. Aad verzeleek het geluid al gauw met ons optreden in de Notre Dame in Parijs. Aad bleek trouwens in het nieuw gestoken te zijn. Toch vriendjes met het Modehuis? Stond 'm prima.

Omdat we vroeg van huis waren gegaan, begon de maag al wat te knorren en in de bus stel je je wat bescheiden op, dus je neemt niet teveel brood mee in de ver-

onderstelling dat de daar toch wel... Nee, alleen zoetigheid, dan maar een Mars (geeft immers energie). En dat konden we best gebruiken, gezien het programma.

20.00 uur: het moment suprême. Eerst de geestelijke liederen. Dan volgt er een wat moeilijker werk: Gospodi. Ik zag Aad al denken: 'komen ze heelhuids door de bocht?' (omslaan van blad 1 naar 2) Ja hoor een stuk spanning viel weg. 't Zijn toch echte professionals. Aad leek er een brok van in zijn keel te hebben gekregen, hij verslikte zich even. En wat deed CRM? Machtig en professioneel sleepten we hem er doorheen.

Het programma voor de pauze werd afgesloten door het dwarsfluitensemble 'Fluttissimo', welk deel wij helaas niet konden/mochten horen.

Na de pauze was dit gelukkig wél het geval, want wij hebben daar allemaal met veel genoegen naar geluisterd. Alleen... wat gingen ze stilletjes af, eigenlijk had dat onder een donderend applaus gemoeten. Jammer ook dat zij niet met name genoemd werden bij de afscheidsgroet. Blijkbaar was men teveel onder de indruk van de 'uitschieters' van het CRM. Eerst de met pp gezongen nachtlieder. Eén van de tenoren veroorzaakte daarbij

door Kino de Winter

onrust onder het auditorium. Disciplinaire maatregelen lijken onvermijdelijk... Zit het hele koor in de dubbele p, wát doet die tenor? Hij bewijst zijn zanglessen bij Pavarotti door aan het eind van het lied een welhaast onmogelijke hoge toon te zingen en... deze nog een seconde ná het koor aan te houden. Onrust dus in de zaal, dat door Aad vakkundig in de kiem werd gesmoord.

Karel, proficiat! In je eentje krijg je die zaal toch maar mooi plat (lees: verwonderd).

En dan, het Chor der Jäger en Ernani. Het kon niet vlugger. Ik denk dat ze ons heel ver achter in de Oeral verstaan hebben. En natuurlijk... Dank sei Dir, Herr. Altijd letterlijk en figuurlijk een dankbaar slot voor zowel publiek als zangers.

Aad had het geheel professioneel in zijn hand. Persoonlijk voel ik mij ontspannen wanneer je een dirigent voor je ziet met vrolijke en ontspannen grimassen op zijn gezicht.

Toen was het inmiddels 22.00 uur, tijd voor het koor *uit 't west'n* om vóór de zondag weer *thuis* te zijn.

Buiten bleek het inmiddels heerlijk weer: 10 graden. Gauw de bus weer in. Gaande de terugreis werd het stiller en stiller. Orpheus deed zijn werk. Wij hadden het gedaan: een optreden buiten de Haagse regio heeft toch weer eens een andere dimensie.

En Addie? Was virtuoos op de vleugel! Had hij een ander kapsel? Bebob? Stond 'm goed.

ken. Jawel, in de kerk maar ook daarbuiten. Op enkele etalageruiten zagen we nog de biljetten van het Doelenconcert voor Aad van der Hoeven. We zongen een zes-tal liederen in de Glazen Stad kerk.

Het kerstgevoel

door Joke Mooijman

Het kerstconcert van het CRM maakt bij mij altijd een kerstgevoel wakker. Het is bijna ondenkbaar dat ik kerstfeest zou vieren zonder naar het koor geluisterd te hebben. Het kerstconcert dus. Zoals altijd een rij kleumende mensen voor de kerk, er wordt gebabbeld, mensen begroeten elkaar. Dan gaat de deur open en het gedrang begint. Er is nog weinig Vrede op aarde te bespeuren, iedereen heeft één doel: zo snel mogelijk een goede plaats bemachtigen..

Maar dan... het concert begint en we zingen Komt allen tezamen. Dan komt het welkomstwoord van de voorzitter. Hij vraagt de menigte om niet te klappen tijdens het concert en dat is me uit het hart gegrepen! Heerlijk, dat niet steeds het nagenieten in stilte,

na ieder lied, verstoord wordt door een verscheurend geklap! Het prettige van het kerstconcert van het CRM vind ik altijd dat zij de avond vullen. Als het koor medewerking verleent aan... dan is hun aandeel beperkt. Prachtig die drie Duitse kerstliederen. Vooral het middelste Wiegenlied der Hirten vind ik ontroerend mooi. Ook de liederen uit de Oostbloklanden, vooral het Poolse kerstlied. Prachtig!

Na het lezen van het kerstevangelie, volgt het Stille Nacht, de lichten gaan uit. Voor mij is dit nog steeds het allermooiste kerstlied. Ontroerend mooi in zijn eenvoud. Het 'aan de wereld verloren in schuld' klinkt bijna hartstochtelijk en zwelt aan tot 'Gods belofte

Harmonie, Marco Bakker, Thea Vermeulen zongen prachtig op Aad's feestje en Tijn van Eijk (we kennen hem meer als klaviernist dan als organist) begeleide de koren uitstekend en de pianist Tom Bollen was grandioos. Rotterdam kan trots zijn op zo'n toonkunstenaar. Niet alleen Rotterdam, maar ook Den Haag, Vlaardingen en het Westland zwaaien Aad lof toe.

Kees Schrijver verliet CRM

Op woensdag 28 september heeft Kees Schrijver voor het laatst bij CRM gedirigeerd en wel met de bekende Bede die zoveel voor hem had betekend tijdens zijn ziekte in de afgelopen maanden. Kees en het CRM waren een be-

grip geworden. Hij voelde zich bij ons een beetje een 'kerstman' omdat hij bijna ieder jaar wel een keer in die tijd moest invallen. Kees en Henny Schrijver werden toegeproken door Aad van der Hoeven en Herman Verburg. Schrijver gaat in oktober beginnen met zijn Chr. Mannenkoor Barendrecht. Anne Posthumus wordt als gastdirigent geherintroduceerd.

We zongen in Honselersdijk

Daar waren we nog niet eerder geweest: Honselersdijk, de gereformeerde kerk. Niet zo groot, maar een kerk met veel hout. Zondag 6 november kwamen velen naar deze kerk.

Dat Honsels Harmonie hier gehuisvest was, is duidelijk te mer-

wordt heerlijk vervuld. Amen, Gode zij de eer'. Ook de drie Latijnse kerstliederen zijn prachtig. Na weer een samenzang is het pauze en kon iedereen de benen strekken, iets te drinken halen en bekenden opzoeken. Het eerste Nederlandse kerstlied vind ik heel fijntjes, bijna teder. Daarna komt de orgel improvisatie van Addie de Jong. Deze vond

ik zeer boeiend. Dan tot slot het Ere zij God. Prachtig lied is dat toch. Bij mij lopen altijd de rillingen over mijn rug. Meestal kan ik alleen maar luisteren, maar dit keer heb ik vol vervoering, zeer dankbaar over de prachtige avond, meegezongen. Dank jullie wel mannen, voor deze fantastische avond. Er was geen twijfel mogelijk! Het kerstgevoel was er! Dank zij jullie!

Bevrijdingsconcert Rotterdam
Het was 5 mei. Bevrijdingsdag 1995. Het was warm in de stad en het onthaal van de honderden veteranen was nog warmer. Het gebeurde allemaal op het enorme plein achter de Laurenskerk. In die kerk gaven het Rotterdams Operakoor, het Chr. Residentie Mannenkoor, Honsels Harmonie, Liesbeth Damen, sopraan, en Addie de Jong, orgel, een grandioos anderhalf uur durend Bevrijdingsconcert. De man die hier speciaal wordt genoemd en die nog op de puinhopen van deze kerk heeft gestaan, is ds. F. Oberman die een waardige plaats in het programma innam met het gedicht van Ida Gerhardt: Het Carillon. Het werd een van de indrukwekkendste momenten van dit concert. Terwijl oude legervoertuigen achter de kerk langs rolden, voerden de koren van Van der Hoeven een verfrissend Bevrijdingsconcert uit.

1995

"Het jaar 1995 wordt voor het CRM een belangrijk jaar. En dan vooral de concerten die we gaan geven," aldus Cees Brokke op de nieuwjaarreceptie.

"Als eerste op vrijdagmiddag 5 mei een bevrijdingsconcert in de Laurenskerk te Rotterdam, waarvoor veel mensen uit verzorgings- en verpleeghuizen worden uitgenodigd. Het is fijn om met Chr. Muziekvereniging Honsels Harmonie en het Rotterdams Operakoor daar in het midden van die herrezen stad te zingen.

Op woensdag 10 mei het Nationaal Bevrijdingsconcert in het Nederlands Congresgebouw te Den Haag met de Marinierskapel, Louis van Dijk en Caroline Kaart. De netto-opbrengst is bestemd voor de Oorlogsgravenstichting.

Nog een belangrijk evenement is de concertreis naar Engeland in september. We zijn dol op concertreizen. De reiscommissie is daar druk mee bezig.

Buiten de reguliere kerk- en zangdiensten om wordt er dit jaar veel van ons gevraagd".

Dabar vierde feest met CRM
Zaterdag 11 maart was het groot feest voor het interkerkelijk jongerenkoor Dabar. Vijftien jaar bestaan ze al weer. Het was zingen en swingen in de A. Schönbergzaal van het Kon. Conservatorium in Den Haag. Zeventig le-

den van Dabar en helaas maar 123 leden van CRM. Heerlijk gezongen, daar niet van, maar het CRM heeft 190 leden!

Wegblijvers hadden gelijk

Waarom? Omdat er geen plaats meer was op de contact/bingo-avond op vrijdag 10 februari. De avond bracht een bedrag op van f 2584,- op en dat is heel mooi, aldus Cees de Steur. Op 10 mei op het Bevrijdingsconcert zullen alle leden, mede dankzij deze bingo, gratis en voor niks, voorzien zijn van een nieuwe strik en pochet.

Bevrijdingsconcert PWA-zaal Den Haag

Dat het een feest was, daar was iedereen het over eens. Niet alleen het publiek, maar ook wij als zangers. Zelden zagen wij zo'n opkomst bij eerdere concerten.

Na de enorme voorbereiding mag het bestuur zich gelukkig prijzen met zo'n succes, al was het alleen maar voor het werven van de sponsors waardoor het mogelijk was het gigantische bedrag van f 20.000 bijeen te krijgen voor de oorlogsgravenstichting.

Het begon al met de professionele openingsrede van de voorzitter, dit was geheel in stijl! En dan ons programma-boek, dat nota bene gratis beschikbaar werd gesteld. Een boekwerk dat men in een lijstje kan bewaren.

Dan de medewerkers, Louis van Dijk, briljant en onovertroffen. En Caroline

Kaart, die niet alleen het zingen, maar ook het praten niet heeft afgeleerd. Presentator Paul van Gorcum, die niet uitvoerig maar ook geheel in stijl en bekwaam de tussenschakel was in het programma.

Een orkest, zo vakkundig, zo gedisciplineerd, dat elk koor jaloezers zou zijn om zo'n begeleidingsapparaat ter beschikking te hebben. En dan onze eigen dirigent, rustig en vakkundig. Er ging deze avond van hem een overtuiging uit en het zeker weten, dat het een succes zou worden. Heus het was niet zijn schuld, dat Ezekiël nog harder liep als de bedeling was,

door Freek Brune

maar wie daar op let is een kniesoor, gelet op het totale succes van de avond. De Bevrijdingsmedley was een hoogtepunt van de avond, hoewel ik uit het publiek vernam, dat de vier orkestsolisten met microfoons, zelfs het koor overstemden.

Het is weer voorbij, helaas dat zoiets maar één avond kan. Wat ik gemist heb? De burgemeester, of op zijn minst een deputatie van het gemeentebestuur. Het waren wel niet De Haghe Sanghers, maar voor dit speciale geval met zoveel ambassadeurs had ik toch zeker de burgemeester verwacht.

Ik schrijf dit verhaal omdat ik er behoefte aan heb diep mijn hoed af te nemen voor het bestuur en de totale organisatie van deze onvergetelijke avond. Een bestuur krijgt wel eens meer kritiek dan lof, maar dat ze lof verdienen, dient ditmaal wel eens te worden gezegd.

Aad van der Hoeven 12½ jaar dirigent CRM

In april mochten we herdenken dat Aad van der Hoeven al weer 12 ½ jaar als dirigent aan CRM is

verbonden. Aad ontving de gouden speld van ons koor en bloemen voor zijn Nellie. 'Ik houd nog steeds van jullie', reageerde Van der Hoeven.

mannen aan haar lippen. Ik heb namens CRM een ingelijste stاتفoto van het CRM aangeboden.

Dinsdag weer inpakken. In de *St. Paul's Cathedral* konden de

Samenvatting Engelandreis

29 september – 6 oktober

door Cees Brokke

Hieronder leest u de samenvatting van onze concertreis naar Engeland. We mogen met veel genoegen terugkijken op een zeer drukke, maar vooral aan het begin, hectische, geslaagde week. Lees er verder alles over in 'CRM in het (buiten)land'.

Na een geweldige storm, enige dagen voor ons vertrek, maakten wij een vrij gematigde oversteek. Via een alternatieve, doch fraaie route kwamen we in hotel de Vere te Coventry. Daar hadden we een openluchtconcert voor het Shoppingcenter. De volgende morgen voor velen een beleving in de *Coventry Cathedral*. Velen waren tot tranen toe bewogen. Het sluitstuk was het zingen in de ruïne van de gebombardeerde kathedraal. Net aangekomen en gegeten in hotel Moat House in Bournemouth naar de generale in de All Saints Church. Tijdens deze bijeenkomst heb ik uitgebreid en geanimeerd gesproken met de voorzitter van de *Bournemouth Male*

de gebruikelijke, voor ons geen onbekende, verkleedschènes achter in de kerk, mochten wij in een goed gevulde kerk concerten.

De All Saints Church was 's

avonds stampvol. Wij hebben daar een ouderwets gezellige avond beleefd. Aan het eind van het concert sprak de burgemeester, Mrs. Pamela Harris, ons toe en ze hoopte dat wij niet zo lang wegbleven. Voor mij kwam de verrassing, ik mocht als geschenk van de gemeente een pennenset in ontvangst nemen. De opbrengst van het concert kwam ten goede aan de zorg voor op de armoedegrens levende alleenstaande moeders met kinderen. De droom van Mrs. Peach was werkelijkheid geworden. Zij was als vrouw 200 mannen de baas. Nog nooit had zij zoveel

zangers zich in etappes verkleeden. Na het inzingen is er een radio-interview met Aad en mij afgenomen, dat diezelfde middag op Radio West viel te beluisteren. De dames die zeer hoog in de Whispering Gallery stonden hebben genoten van onze zangkunst. Voor een lunchconcert was de opkomst niet slecht. Omdat we te laat bij de Nederlandse Ambassade aankwamen, moesten wij genoeg nemen met de tweede man: Jonkheer Loudon. Daar op de open trap op de eerste etage heb ik genoten van jullie zangtalent. Wat machtig. Wellicht kickt de dirigent daar niet op, maar voorlopig werd er, met alle partijen door elkaar, gezongen en hoe. Na een veilige oversteek naar de bussen arriveerden wij in hotel New Barbican, waar het diner werd opgediend.

Woensdag brak de vrije dag aan. Diverse mogelijkheden waren er om een excursie te maken. Sommigen gingen Londen rustig bekijken. Het slotconcert in de Westminster Central Hall was ondanks de vermoeide en verkouden stemmen goed te noemen. >

Voice Choir, Sir Alf Hargrave. De dirigent Mrs. Alison Peach, kwam van de bok af, balde haar vuisten en riep: I did it, I did it! Zij mocht een voor haar groot mannenkoor dirigeren. Wat een enthousiaste vrouw.

De volgende dag mochten we in de *Cathedral te Salisbury* zingen. Na

